

Księga Ezechiela

Rozdział 9

1. I wołał do uszu moich głosem wielkim, mówiąc: Przybliżyły się nawiedzenia miasta, a każdy ma naczynie zabijania w ręce swej! 2. A oto sześć mężów przyszli z drogi Bramy Wyższej, która patrzy ku północy: a każdego naczynie zginienia w ręce swej. Jeden też mąż w pośrodku ich obleczon był w płócienne szaty, a kałamarz pisarski na biodrach jego. I weszli, i stanęli podle ołtarza miedzianego. 3. A chwała Pana Izraelowego wzięta jest z Cherub, która była na nim, do progu domu, i zawołał męża, który był obleczony w płócienne szaty, a miał kałamarz pisarski na biodrach swych. 4. I rzekł JAHWE do niego: Przejdź przez pośrodek miasta w pół Jeruzalem a naznacz Tau na czołach mężów wzdychających i żałujących nad wszystkimi obrzydłościami, które się dzieją w pośrodku jego. 5. A onym rzekł, gdym ja słyszał: Idźcie po mieście za nim a zabijajcie: niech nie folguje oko wasze ani się smiujecie. 6. Starego, młodzieniaszka i pannę, maluczkiego i niewiasty, zabijcie aż do szczętu; a każdego, na którym ujrzycie Tau, nie zabijajcie: a od Świątynie mojej pocznicie. A tak poczęli od mężów starszych, którzy byli przed domem Bożym. 7. I rzekł do nich: Splugawcie dom a napełnicie sieni zabitymi: wynidźcież! I wyszli, i zabijali te, którzy byli w mieście. 8. A gdy się zabijanie skończyło, zostałem ja i upadłem na oblicze moje, i wołając rzekłem: Ach, ach, ach, JAHWE Boże, a więc wytracisz wszytek ostatek Izraela, wylewając zapalczywość twoją na Jeruzalem? 9. I rzekł do mnie: Nieprawość domu Izraelskiego i Judzkiego wielka jest bardzo wielce i ziemia się krwie napełniła, i miasto pełne jest odwrócenia. Bo mówili: Opuścił JAHWE ziemię i JAHWE nie widzi. 10. Przeto też oko moje nie sfolguje ani się smiuję: drogę ich na głowę ich oddam. 11. A oto mąż, który był obleczony w płócienne szaty, który miał kałamarz na grzbiecie swoim, odpowiedział słowo, rzekąc: Uczyniłem, jakoś mi rozkazał.

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.